

NOTE DE STUDIU

Schița cărții
1,2 CRONICI
J. Vernon McGee

Faptele Vechiului Testament**AUTORUL :**

Probabil Ezra. Există o asemănare izbitoare în stil și limbaj între cărțile Cronicilor, pe de o parte, și cărțile **Ezra** și **Neemia**, pe de altă parte. Este evident faptul că cele două cărți ale Cronicilor au fost scrise în timpul captivității babiloniene. Este posibil să fie o compilare de jurnale ale preoților și profeților, alcătuită de Ezra. Cele două cărți ale Cronicilor alcătuiau o singură carte în original, din care mai făceau parte și cărțile **Ezra** și **Neemia**. Acest fapt vine în sprijinul ideii conform căreia Ezra este autorul lor, respectând astfel și tradiția iudaică. Experții au constatat o asemănare în limba ebraică folosită în aceste patru cărți.

COMENTARIU :

Mulți consideră că aceste două cărți ale Cronicilor sunt un duplicat al cărților 1 și 2 Împărați. Deși acoperă aceeași perioadă, de la Saul la Zedechia, Cronicile nu sunt o dublură a Împăraților. Traducătorii greci au dat Cronicilor titlul de "Lucruri omise" - există aici fapte și întâmplări care nu sunt consemnate în celelalte cărți istorice. Acesta este un alt exemplu de funcționare a legii repetiției observată anterior, în Geneza 2 și Deuteronom. Dumnezeu trece prin materialul prezentat anterior pentru a adăuga detalii și pentru a accentua ceea ce consideră El că este important. Așa se întâmplă și în cazul Cronicilor. David este subiectul în 1 Cronici; casa lui David este pe primul loc în 2 Cronici. Cărțile Cronicilor prezintă istoria lui Iuda ignorând practic împărăția de la nord. Cronicile nu consemnează păcatul lui David - Dumnezeu iartă și uită. Templul din Ierusalim ocupă un loc însemnat în Cronici. În Împărați, istoria poporului este dată din perspectiva tronului; în Cronici, este prezentată de la altar. Palatul este în poziție centrală în Împărați; în Cronici, templul ocupă locul central. Împărații consemnează istoria politică; Cronicile relatează istoria religioasă. Cronicile sunt o interpretare a Împăraților - de aici și trimerurile la Cronici din Împărați. Cărțile 1 și 2 Împărați ne prezintă punctul de vedere al omului; 1 și 2 Cronici ne prezintă perspectiva lui Dumnezeu (urmăriți acest lucru în timp ce citiți aceste cărți; veți fi surprinși).

REZUMAT:**1 CRONICI****I. Genealogii - Capitolele 1-9**

Acest lucru este important pentru Dumnezeu. Noi trebuie să fim copii ai lui Dumnezeu înainte de a lucra pentru El. "Trebuie să vă nașteți din nou" (Ioan 3:7). Aceste capitole ne ajută să explicăm cele două genealogii ale lui Hristos prezentate în Matei și Luca (comp. 1 Cronici 3:5 cu Luca 3:31).

II. Domnia lui Saul - Capitolul 10**III. Domnia lui David - Capitolele 11-29**

A. Vitejii lui David - Capitolele 11-12

B. David și chivotul - Capitolele 13-16

C. David și Templul - Capitolul 17

D. Războaiele lui David - Capitolele 18-20

E. Păcatul lui David cu numărătoarea poporului - Capitolul 21

F. Pregătirile și organizarea construcției Templului - Capitolele 22-29

2 CRONICI**I. Domnia lui Solomon** - Capitolele 1-9

Construcția templului este cea mai importantă realizare a sa.

II. Dezbinarea împărăției și istoria lui Iuda - Capitolele 10-36

Este acordată atenție reformelor următorilor împărați:

- A. Asa - Capitolele 14-16
- B. Iosafat - Capitolele 17-20
- C. Ioas - Capitolele 23, 24
- D. Ezechia - Capitolele 29-32
- E. Iosia - Capitolele 34, 35.

1 CRONICI**COMENTARIU:****I. Genealogiile** - Capitolele 1-9

Capitolul 1 - Acest capitol începe brusc cu genealogia lui Adam. Nu există nimic altceva cu care să putem compara primele 9 capitole din 1 Cronici - istoria omului de la Adam, prin David, semințiile lui Israel, în special seminția lui Levi de-a lungul celor 70 de ani de captivitate (Ezra 2:62). Geneza este cartea familiilor, dar în această secțiune din 1 Cronici, Dumnezeu selectează numai ceea ce El consideră necesar pentru linia care duce la Hristos (Geneza 5, 10, 11, 16, 21, 25, 36, 46, 49).

Capitolul 2 - Aceasta este genealogia de la Israel prin Iuda și Isaia până la David. De asemenea, este trasată descendența lui Caleb până la urmașii pentru care sunt numite cetățile Betleem, Bet-Gader și Chiriat-Iearim.

Capitolul 3 - Este trasată linia descendenților lui David, prin fiii săi, apoi este urmărită linia lui Solomon, familia împărătească. Versetul 17 - vezi Ieremia 22:24 în legătură cu Ieconia. Descendența este urmărită în timpul celor 70 de ani de captivitate. Versetul 19 - vezi Matei 1:12 în legătură cu Zorobabel care a fost dus în captivitate. Versetul 22 - vezi Ezra 8:2 în legătură cu Hatus.

Capitolul 4 - Sunt urmăriți urmașii lui Iuda prin Caleb și Șela; iar apoi urmașii lui Simeon.

Capitolul 5 - Urmașii lui Ruben sunt enumerați până în perioada captivității. Versetele 1 și 2 - Ruben și-a pierdut dreptul de întâi născut care a fost dat lui Iosif, nu lui Iuda. Iuda a învins și conducătorul a venit din Iuda. Seminția lui Gad este consemnată până la domnia lui Iotam în Iuda și până la captivitatea împărăției din nord. Motivul captivității este dat în versetele 25 și 26.

Capitolul 6 - Seminția lui Levi (familia marilor preoți) este redată prin fiii săi: Gherșom, Chehat și Merari. Ocupația oficială a lui Aaron și a fiilor săi este dată în versetul 49.

Capitolul 7 - Redă genealogiile semințiilor lui Isahar, Beniamin, Neftali, Manase, Efraim și Așer. Acestea au fost duse în robia babiloniană.

Capitolul 8 - Trasează genealogia seminției lui Beniamin cu referire specială la Saul și Ionatan.

Capitolul 9 - Redă genealogia seminției lui Levi când aceștia au fost împrăștiați prin cetățile celor 12 seminții. Versetul 1 este o afirmație importantă cu referire la semnificația genealogiilor, mai ales la cele din Matei 1 și Luca 3, având în vedere faptul că ele se referă la umanitatea lui Hristos.

II. Domnia lui Saul - Capitolul 10

Capitolul 10 - Din perspectiva lui Dumnezeu, domnia lui Saul nu a fost importantă. Este consemnată din nou moartea lui și motivul acesteia (v. 13).

III. Domnia lui David - Capitolele 11-29

Capitolul 11 - În timp ce lui Saul îi este alocat doar un capitol, restul capitolelor din 1 Cronici sunt dedicate domniei lui David, iar 2 Cronici urmărește domnia descendenților lui David. Este ușor de văzut pe ce nume pune Dumnezeu accentul și de ce. David nu a fost numai un om după inima lui Dumnezeu; mai mult, linia urmașilor lui duce la Mesia, la Domnul Isus Hristos. Acest capitol relatează din nou ascensiunea lui David la tron și îi enumeră pe vitejii lui David (vezi notele de la 2 Samuel 23).

Acestea sun faptele pe care Dumnezeu le-a considerat destul de importante pentru a fi consemnate de două ori.

Capitolul 12 - Aici sunt consemnați cei care au venit la David în vremea respingerii sale. Versetele 15-18 ne oferă relatarea palpitantă despre acei bărbați care au trecut înot Iordanul la vremea ieșirii din matcă pentru a se alătura oștirii lui David și a-i jura acestuia devotament necondiționat.

Capitolul 13 - Reia încercarea lui David de a aduce chivotul la Ierusalim pe un car (vezi 2 Samuel 6). Versetul 6 ne spune foarte clar că Dumnezeu nu locuiește într-o casă făcută de mâini omenești, ci printre heruvimi.

Capitolul 14 - Dumnezeu îl binecuvântează pe David cu prosperitate, aceasta fiind binecuvântarea promisă poporului Său pământesc.

Capitolul 15 - David aduce chivotul conform instrucțiunilor inițiale ale lui Dumnezeu (v. 2). Versetul 29 ne prezintă motivul pentru care Mical a fost respinsă din poziția de mamă a liniei împărătești.

Capitolul 16 - Dumnezeu pune accentul pe jertfele care vorbesc despre Hristos (v. 1-3). David organizează un cor și scrie un psalm de laudă pentru cor. El stabilește și programul preoților.

Capitolul 17 - Dorința lui David de a-I zidi Domnului o casă a fost pe placul lui Dumnezeu. El repetă acest lucru aici. Apoi Dumnezeu face un legământ cu David (vezi observațiile de la 2 Samuel 7).

Capitolul 18 - David își organizează împărăția și îi lărgeste granițele până la întinderea cea mai mare pe care a avut-o această vreme. Dar chiar și așa, ei ocupau numai 10% din teritoriul pe care li-l dăduse Dumnezeu.

Capitolul 19 - Ioab conduce o campanie împotriva lui Amon și a Siriei (vezi observațiile de la 2 Samuel 10).

Capitolul 20 - Ioab cucerește cetatea Raba. Aceasta se întâmplă atunci când David păcătuia cu Batșeba. Observați că Dumnezeu nu înregistrează acest păcat aici. Dacă Dumnezeu spune că El nu-Și va mai aminti păcatele noastre, așa va fi.

Capitolul 21 - Păcatul lui David cu numărătoarea poporului este consemnat pentru că Dumnezeu i-a îngăduit să-și aleagă pedeapsa. Aici vedem cine a fost inițiatorul acestui păcat al mândriei (v. 1). Vezi și notele de la 2 Samuel 24.

Capitolul 22 - Marea ambiție a lui David era construirea templului. Acesta era planul său și el a adunat materialele necesare (citiți cu atenție versetele 1-5 și 14-19). Motivul pentru care Dumnezeu nu i-a permis lui David să ridice templul este formulat clar în versetele 8 și 9. Templul ar trebui să poarte numele lui David, nu al lui Solomon.

Capitolul 23 - David îl pune pe Solomon împărat și îi organizează pe leviți pentru a sluji și a cânta în templul cel nou.

Capitolul 24 - Preoții sunt împărțiți în ordine pentru a sluji în templu. De asemenea, este împărțită slujba fiilor lui Chehat și Merari.

Capitolul 25 - Sunt organizate orchestra și cântăreții (v. 1).

Capitolul 26 - Ușierii și vistierii sunt organizați și ei pentru slujirea la templu.

Capitolul 27 - Semințiile lui Israel sunt organizate pentru slujba lor în legătură cu templul.

Capitolul 28 - David încurajează poporul să construiască templul. Astfel este descoperită pasiunea inimii lui David (vezi v. 2, 3). El îi dă lui Solomon planurile templului (v. 11-13) și îl încurajează să construiască templul (v. 20, 21).

Capitolul 29 - Observați că, în discursul său final către popor, David vorbește despre templu. David l-a iubit cu adevărat pe Dumnezeu (v. 2, 3). Versetele 10-19 conțin rugăciunea lui David care a fost folosită de Domnul nostru în rugăciunea cunoscută sub numele de "Tatăl nostru". Aceasta este una din marile rugăciuni ale Scripturii - este maiestuoasă, plină de adorație, laudă și mulțumire. Respinge orice merit omnesc, proclamă dependența omului de Dumnezeu, revelează smerirea de sine, mărturisirea și sfințirea, admite faptul că toate sunt ale lui Dumnezeu.

Acest ultim capitol din cartea 1 Cronici se încheie cu relatarea morții lui David urmată de ascensiunea lui Solomon la tron.

2 CRONICI

COMENTARIU:

Cea de-a doua carte a Cronicilor continuă în mod evident relatarea primei cărți a Cronicilor cu același punct de referință și același accent. Acoperă, din punct de vedere cronologic, aceeași perioadă ca în cărțile Împăraților, subliniind în mod special anumite lucruri. Primele 9 capitole sunt alocate domniei lui Solomon. Capitolul 10 consemnează dezbinarea împărăției, dar mai departe este urmărită doar împărăția din sud a lui Iuda. Relatarea se referă la împărații care au descins din David. Un loc important este rezervat pentru cinci împărați în timpul și sub conducerea cărora au avut loc mișcări de trezire spirituală, de înnoire și de reformă. Iată care au fost acești împărați:

1. Asa (capitolele 14-16),
2. Iosafat (capitolele 17-20),
3. Ioas (capitolele 23 și 24),
4. Ezechia (capitolele 29-32) și
5. Iosia (capitolele 34, 35).

Cartea 2 Cronici se încheie cu decretul lui Cir după cei 70 de ani de captivitate, fără nici o relatare despre captivitate. Aceasta a fost o perioadă de "pauză" sau de repaus în programul lui Dumnezeu. Toate acestea sunt prezentate din punctul de vedere al lui Dumnezeu, spre deosebire de 1 și 2 Samuel, 1 și 2 Împărați. Descendenții lui David în perioada împărăției și construirea și slujba de la templu ocupau un loc de frunte în înțelepciunea și în planul lui Dumnezeu.

I. Domnia lui Solomon - Capitolele 1-9

Capitolul 1 - Solomon devine împărat și se roagă pentru înțelepciune (v. 10), probabil la sugestia lui David (1 Cronici 22:12). Deși îi este dată înțelepciune divină pentru a conduce poporul, s-ar părea că nu are înțelepciune pentru a-și ordona viața personală.

Capitolul 2 - Solomon face pregătirile necesare pentru construirea templului și adună un număr mare de muncitori. El a cerut asistență tehnică și materiale de la Hiram, împăratul Tirului, un prieten al lui David. El cere lucrători calificați și pricepuți pentru că israeliții erau, se pare, ocupați cu agricultura (v. 7). Numărul total de lucrători este 153 600 (v. 17).

Capitolul 3 - Solomon începe construcția templului pe Muntele Moria unde Avraam l-a adus pe Isaac pentru a-l jertfi Domnului (compară v. 1 cu Geneza 22:2). Suprafața templului este de două ori mai mare decât a cortului întâlnirii (v. 3). Pe lângă acesta, planul includea și mai multe clădiri amplasate în jurul cortului.

Capitolul 4 - Templul este prevăzut cu noi obiecte de mobilier. Observați că altarul de aramă este de 4 ori mai mare decât cel din cortul întâlnirii (v. 1) și că în templu se aflau zece lighene. Mai sunt și alte adăugiri și modificări. Inovațiile și dimensiunile mărite înlătură simplitatea cortului și referirile clare la Hristos. Cortul întâlnirii, nu templul, a devenit imaginea folosit în Epistola către Evrei pentru a descrie persoana și lucrarea lui Hristos.

Capitolul 5 - Chivotul din cort este adus în noul templu din cetatea lui David. Sunt aduse ca jertfă mii de animale (v. 6). Chivotul este adus într-un loc în care va sta permanent și druggii sunt scoși (v. 9). Vasul cu mană și toiagul lui Aaron au fost înlăturate din chivot (v. 10). Slava Domnului umple templul la fel cum înainte umpluse cortul întâlnirii (v. 13, 14). Aceasta este pecetea de aprobare a lui Dumnezeu.

Capitolul 6 - Solomon prezintă un mesaj și spune o rugăciune de consacrare. Ierusalimul a fost alegerea lui Dumnezeu, dar și a lui David (v. 6, 7). Poporul Israel nu acceptă ideea că Dumnezeu ar putea locui într-o casă construită de mâna omului când nici măcar cerurile nu-L pot cuprinde. Fragmentul cuprins în versetele 21-42 prezintă locul și planul templului în relația viitoare a lui Dumnezeu cu Israel. Daniel, aflat într-o țară străină, deschide fereastra către Ierusalim pentru a se ruga (Daniel 6:10).

Capitolul 7 - Dumnezeu primește jertfele (v. 1) și templul devine un furnicar plin de activitate (v. 6). Dumnezeu i Se înfățișează lui Solomon și îi spune condiția binecuvântării Sale pentru Israel în țara pe care o are în stăpânire. Versetul 14 se referă în mod direct la Israel.

Capitolul 8 - Ne descoperă faima lui Solomon. Observați decizia interesantă pe care o ia în legătură cu fiica lui Faraon (v. 11).

Capitolul 9 - Relatează vizita pe care i-o face împărăteasa din Seba lui Solomon (vezi 1 Împărați 10:1-13). Mărturia lui Israel în lume nu era dată prin plecarea israeliților în alte popoare, ci prin venirea acestora la Ierusalim pentru a se închina. "Mă bucur când mi se zice: 'Haidem la Casa Domnului!' Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime!" (Psalmul 122:1, 2). Spre deosebire de Israel, porunca noastră este să mergem în toată lumea. Templul din Ierusalim era pentru toți oamenii (1 Împărați 8:41-43; 2 Cronici 6:32, 33). Acest capitol ne relevă succesul parțial al lui Israel în ceea ce privește mărturia. Amintiți-vă că de la răsărit au venit înțelepții la Ierusalim. "Treptele pe care se suia la Casa Domnului" sunt, de fapt, arderea de tot pe care o aducea Solomon. Această jertfă era imaginea cea mai completă și îl prefigura cel mai bine pe Hristos (Romani 3:21, 22; Matei 12:42). Versetele 22 și 23 oferă dovezi în plus cu privire la mărturia lui Israel în mijlocul altor popoare. Capitolul se încheie cu moartea lui Solomon.

II. Dezbinarea împărăției și istoria lui Iuda - Capitolele 10-36 (Vezi harta împărățiilor de la sfârșitul comentariului.)

Capitolul 10 - Stupiditatea lui Roboam, fiul lui Solomon, duce la dezbinarea împărăției. Ieroboam conduce rebeliunea celor zece seminții ale lui Israel din nord.

Capitolul 11 - Începutul domniei lui Roboam în contrast cu refuzul lui Ieroboam de a se închina lui Dumnezeu la Ierusalim.

Capitolul 12 - Roboam se depărtează de Legea lui Dumnezeu; Șisac, împăratul Egiptului, invadează țara. Roboam moare. Observați că este menționat numele mamei (v. 13). Una din caracteristicile importante ale acestei secțiuni este menționarea numelui mamei atât în cazul împăraților răi, cât și al celor buni. Înaintea lui Dumnezeu, mama are o răspundere importantă.

Împărații lui Iuda:

(Vezi 1 și 2 Împărați pentru caracteristicile domniei fiecărui împărat.)

Roboam	Capitolele 10-12	Iotam	Capitolul 27
Abia	Capitolul 13	Ahaz	Capitolul 28
Asa	Capitolele 14-16	Ezechia	Capitolele 29-32
Iosafat	Capitolele 17-20	Manase	Capitolul 33:1-20
Ioram	Capitolul 21	Amon	Capitolul 33:21-25
Ahazia	Capitolul 22:1-10	Iosia	Capitolele 34, 35
Atalia	Capitolul 22:11-23:21	Ioahaz	Capitolul 36:1-3
Ioas	Capitolul 24	Ioiachim	Capitolul 36:4-8
Amația	Capitolul 25	Ioiachin	Capitolul 36:9, 10
Ozia	Capitolul 26	Zedechia	Capitolul 36:11-21

Cele cinci perioade de trezire, înnoire și reformă sunt tratate elaborat în această secțiune. Observați trăsătura ieșită din comun care a caracterizat fiecare perioadă.

Asa	Întoarcere și ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu	15:8, 9
Iosafat	Întoarcere și ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu	17:3, 4
Ioas	Întoarcere și ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu	23:16-21; 24:1-6
Ezechia	Întoarcere și ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu (Paștele Îl prefigurează pe Hristos)	29:3-36 30:1, 15, 16
Iosia	Întoarcere și ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu	34:18-21

Întoarcerea la Cuvântul lui Dumnezeu a dus la pocăința poporului și la reforma în sânul națiunii.

Capitolul 21 - Redă singura profeție scrisă a lui Ilie (v. 12-15).

Capitolul 36 - Cartea 2 Cronici se încheie cu două incidente remarcabile:

- (1) Explicația lui Ieremia referitoare la motivul pentru care a ales Dumnezeu 70 de ani ca durată pentru captivitate - "ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia; până ce țara și-a ținut Sabatele ei și s-a odihnit tot timpul cât a fost pustiită, până la împlinirea celor șaptezeci de ani."
- (2) Decretul lui Cir prin care se acordă poporului Israel permisiunea de a se întoarce și de a reclădi templul din Ierusalim.

Cei 70 de ani de captivitate sunt ignorați total în această relatare, ca și când oamenii ar fi fost în afara voii lui Dumnezeu. Ceasul lui Dumnezeu nu poartă marca Timex sau Rolex, ci este marca Israel. Și funcționează numai atâta vreme cât poporul Israel este în țară.